

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 68 0 K 047977 20 Kžž
Sarajevo, 03.02.2021. godine

Trećestepeno vijeće Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, sastavljeno od sudija Pavlović Slavka kao predsjednika vijeća, Dodik mr. Božidarke i Begić Jasmine kao članova vijeća, uz sudjelovanje Herić Senke kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog T. D., zbog krivičnog djela Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog T. D., protiv rješenja Kantonalnog suda u Livnu broj 68 0 K 047977 20 Kžk od 31.08.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.02.2021. godine, u prisustvu federalnog tužitelja Mišković Vlade i branitelja optuženog T. D., advokata K. E. iz S., a u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog T. D., donio je

R J E Š E N J E

Žalba branitelja optuženog T. D. odbija se kao neosnovana i rješenje Kantonalnog suda u Livnu broj 68 0 K 047977 20 Kžk od 31.08.2020. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Kantonalnog tužiteljstva kantona 10 Livno broj T10 0 KT 0008353 18 od 19.09.2018. godine, optuženom T. D. je stavljeno na teret da je učinio krivično djelo Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH).

Presudom Općinskog suda u Livnu broj: 68 0 K 047977 19 K 2 od 18.12.2019. godine optuženi T. D. je na osnovu odredbe člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oslobođen od optužbe, da je na način opisan u izreci te presude učinio naprijed navedeno krivično djelo.

Rješenjem Kantonalnog suda u Livnu broj 68 0 K 047977 20 Kž 2 od 25.5. 2020.godine, uvažena je žalba kantonalnog tužitelja iz Livna, tako što je navedena presuda Općinskog suda u Livnu ukinuta i određeno održavanje pretresa pred Kantonalnim sudom u Livnu.

Nakon održanog pretresa, Kantonalni sud u Livnu je kao drugostepeni sud donio pobijano rješenje broj 68 0 K 047977 20 Kžk od 31.08.2020. godine, kojim je optuženi oglašen krivim zbog krivičnog djela Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. KZ FBiH i izrečena mu je sudska opomena. Istim rješenjem je optuženi oslobođen obaveze

naknade troškova krivičnog postupka, a oštećena H. A. je sa imovinskopravnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Protiv tog drugostepenog rješenja, žalbu je izjavio branitelj optuženog T. D., advokat J. S. iz L., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači tako da se optuženi oslobodi od optužbe, ili da se ono ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Federalna tužiteljica je u podnesku broj T10 0 KTŽKŽ 0008353 20 od 14.12.2020. godine, predložila da se žalba branitelja optuženog djelimično uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje. S tim u vezi, navodi da se žalbom branitelja optuženog osnovano ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. točka k) ZKP FBiH, jer je sud svoj zaključak o tome da je oštećena zadobila udarac kolcem zasnovao na iskazu oštećene, pri čemu je naveo da je taj iskaz potvrđen medicinskom dokumentacijom i nalazom i mišljenjem vještaka, iako je u pomenutoj dokumentaciji konstatirano samo to da je ista zadobila povredu u vidu nagnječenja lijeve natkoljenice, dok iz nalaza vještaka proizilazi da je tu povredu oštećena mogla zadobiti padom na tvrdi predmet ili udarcem ruke ili noge. Međutim, ovakvi navodi u žalbi branitelja optuženog nisu sadržani, pa ih ovaj sud nije ni mogao razmatrati.

Na sjednici trećestepenog vijeća ovog suda koja je održana u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog u smislu člana 319. stav 3. ZKP FBiH, branitelj optuženog, advokat K. E. (koji je na sjednicu pristupio temeljem punomoći optuženog T. D. za zastupanje u toj procesnoj radnji), je izjavio da u cijelosti ostaje kod osnova, razloga i prijedloga iz žalbe koju je za optuženog podnio branitelj J. S., pa je tu žalbu ukratko i obrazložio, dok je federalna tužiteljica ostala kod navoda i prijedloga iz pomenutog podneska.

Trećestepeno vijeće ovog suda je na osnovu člana 321. ZKP FBiH ispitalo pobijano drugostepeno rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja optuženog i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, pa je odlučilo kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Pobijajući drugostepeno rješenje zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, branitelj u žalbi prvenstveno ukazuje da je pobijanu odluku sud donio u vidu rješenja a ne presude, iako je odredbom člana 300. ZKP FBiH propisano da sud odlučuje presudom kada optuženog oglasi krivim, pa da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi člana 300. KZ FBiH.

Nije osnovan navedeni žalbeni prigovor.

Naime, odredbom člana 356. stav 1. ZKP FBiH propisano je da se sudska opomena izriče rješenjem, dok je stavom 2. pomenute zakonske odredbe propisano da, ukoliko u ovoj glavi (ZKP FBiH) nije nešto drugo predviđeno, odredbe tog zakona, koje se odnose na presudu kojom se optuženi oglašava krivim, primjenjuju se i na rješenje o sudskoj opomeni. Slijedom toga, pobijanim rješenjem nije učinjena bitna povreda

odredaba krivičnog postupka na koju branitelj ukazuje žalbom. Međutim, sud je trebao imati u vidu da je odredbom člana 357. stav 2. ZKP FBiH propisano, između ostalog, da se u izreci rješenja u sudskoj opomeni, pored osobnih podataka o optuženom, navodi samo da se optuženom izriče sudska opomena za djelo koje je predmet optužbe i zakonski naziv krivičnog djela, iz čega slijedi da se takvom odlukom optuženi ne oglašava krivim.

Branitelj žalbom dalje ukazuje da pobijano rješenje ne sadrži pouku o pravnom lijeku, iako je u konkretnom slučaju žalba dozvoljena, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi čl. 13. i 333. stav 1. tačka b) ZKP FBiH.

Ni ovaj žalbeni prigovor nije osnovan.

Odredba člana 304. ZKP FBiH propisuje sadržaj pismeno izrađene presude, a u stavu 4. pomenute zakonske odredbe propisano je da će se optuženom i oštećenom dostaviti i pouka o pravu na žalbu, koja odredba se u skladu sa članom 356. stav 2. ZKP FBiH shodno primjenjuje i na rješenje o sudskoj opomeni. Međutim, iako je tačno da pobijano rješenje ne sadrži pouku o pravnom lijeku, a tačno je i to da je u ovoj procesnoj situaciji, koju propisuje odredba člana 333. stav 1. tačka b) ZKP FBiH, dopuštena žalba protiv drugostepene odluke, u konkretnom slučaju je evidentno da je branitelj protiv te odluke uložio žalbu, pa dakle to pravo odbrani nije uskraćeno usljed toga što pobijano rješenje ne sadrži pouku o pravnom lijeku. S tim u vezi, ovaj sud podsjeća da, relativno bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH može postojati onda kada sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu pomenutog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito ili pravilno donošenje presude, pa iz toga proizilazi da žalbom nije dovoljno ukazati na to da neka odredba tog zakona nije primjenjena ili je nepravilno primjenjena, nego je potrebno argumentirati zašto je to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito ili pravilno donošenje presude, a takvu argumentaciju žalba branitelja ne sadrži. Ovaj sud nalazi da u konkretnom slučaju nije došlo ni do povrede odredbe člana 13. ZKP FBiH na koju branitelj ukazuje, budući da je njome propisana obaveza suda, tužitelja i drugih organa u postupku da pouče optuženog ili drugu osobu koja učestvuje u postupku o njenim pravima, ukoliko bi iz neznanja mogle propustiti neku radnju u postupku ili se iz neznanja ne bi koristili svojim pravima. U ovom predmetu, budući da optuženi ima branitelja koji je i iskoristio zakonsko pravo da pobijano rješenje ospori žalbom, kako je to prethodno pojašnjeno, ni pozivanje na odredbu člana 13. ZKP FBiH, nije dovelo u pitanje njegovu zakonitost.

U nastavku žalbe, branitelj ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH, navodeći da je sud prekoračio optužbu time što je izmijenio činjenični opis optužnice u dijelu u kojem je bilo navedeno da je optuženi oštećenu udario rukom, tako što je umjesto riječi „rukom“, naveo riječ „kocem“, čime je optuženog objektivno stavio u teži položaj od onog u koji je stavljen potvrđenom optužnicom. Pojašnjava da ta izmjena koju je u činjeničnom opisu učinio sud, podrazumijeva teži način izvršenja krivičnog djela od onog za koji je optužen, budući da kolac predstavlja opasno oruđe, a da to ima „reperkusije i na postojanje umišljaja kod optuženog“, odnosno, da nije isto da li je osoba udarena rukom ili kolcem. Pri tome u žalbi opširno iznosi stavove pravne teorije o identitetu presude i optužnice, te ukazuje

da je u konkretnom slučaju sud, na naprijed opisani način, u činjenični opis krivičnog djela unio okolnosti koje po prirodi stvari dovode do postojanja težeg oblika tog krivičnog djela, odnosno do težeg ugrožavanja zaštićenog objekta tog krivičnog djela, pa da je stoga povrijeđena odredba člana 295. stav 1. ZKP FBiH.

Ovaj sud nalazi da su neosnovani navedeni žalbeni prigovori.

Iz izreke i obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sud izvršio izmjenu činjeničnog opisa optužnice, na način kako se to i navodi u žalbi branitelja optuženog. S tim u vezi, ovaj sud prvenstveno podsjeća da će optužba biti prekoračena ako se presuda ne odnosi na osobu koja je optužena ili na djelo koje je predmet potvrđene ili na glavnom pretresu izmijenjene optužnice, kako je to propisano odredbom člana 295. stava 1. ZKP FBiH. Međutim, s obzirom da je u konkretnom slučaju optuženi optužen za nanošenje lake tjelesne ozljede i da mu je pobijanim rješenjem izrečena sudska opomena zbog nanošenja lake tjelesne ozljede, a da se izvršene izmjene u činjeničnom opisu djela odnose na način nanošenja lake tjelesne ozljede, odnosno, na sredstvo kojim je ona nanosena, da je ta izmjena uslijedila, po navodima iz obrazloženja pobijanog rješenja, kao rezultat ocjene izvedenih dokaza od strane prvostepenog suda, da je optuženi tokom glavnog pretresa imao mogućnost da se izjasni o navodima oštećene kao svjedoka o načinu na koji je zadobila laku tjelesnu ozljedu, ovaj sud nalazi da učinjenim izmjenama u činjeničnom opisu djela u izreci pobijanog rješenja u odnosu na opis djela u optužnici, optužba nije prekoračena, odnosno, nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH.

Okolnost na koju se žalbom ukazuje, da je raniji Krivični zakon SR BiH (Službeni list SR BiH broj 16/77) u članu 43. stav 2. imao propisan kvalificirani oblik krivičnog djela Laka tjelesna ozljeda u situaciji kad je takva ozljeda nanosena opasnim oruđem ili drugim sredstvom podobnim da tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši, nije od utjecaja na prethodno izneseni stav ovog suda, budući da zakon na koji se branitelj poziva, nije u primjeni.

Ni žalbeni navodi da je Općinski sud u Livnu u ovom krivičnom postupku dva puta oslobađao optuženog od optužbe, koje presude je Kantonalni sud ukidao, iako za takvo ukidanje nisu postojali razlozi, odnosno dati razlozi su bili paušalni i bez konkretizacije, ne mogu dovesti u pitanje pravilnost pobijanog rješenja. Ovo stoga što je predmet ovog žalbenog postupka pobijano rješenje, a ne odluke donesene u ranijim fazama krivičnog postupka.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je donio rješenje kojom je žalbu branitelja optuženog T. D. odbio kao neosnovanu i pobijano rješenje potvrdio.

Zapisničar
Herić Senka,s.r.

Predsjednik vijeća
Pavlović Slavko,s.r.